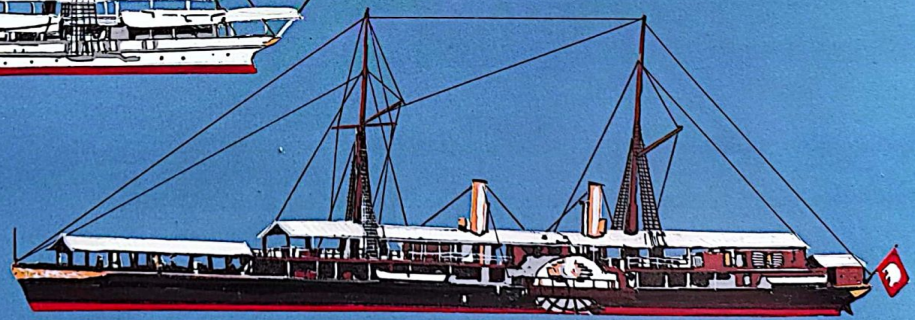
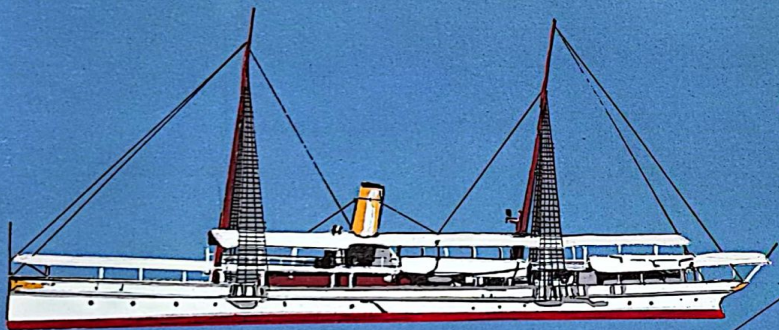
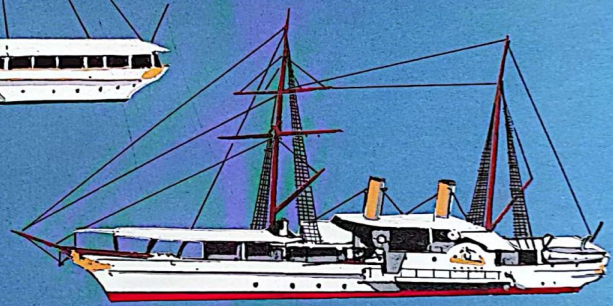
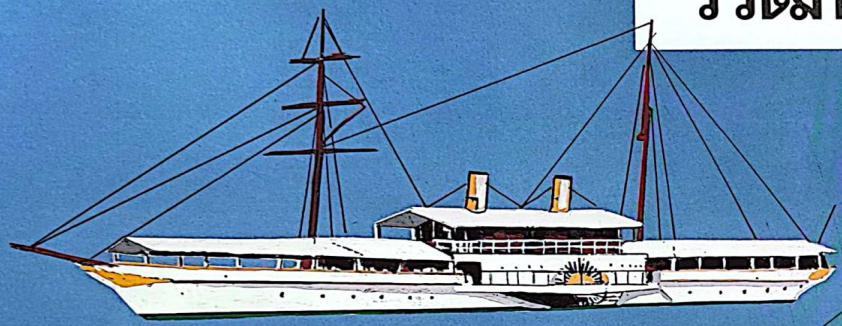

วิวัฒนาการเรือรบไทย

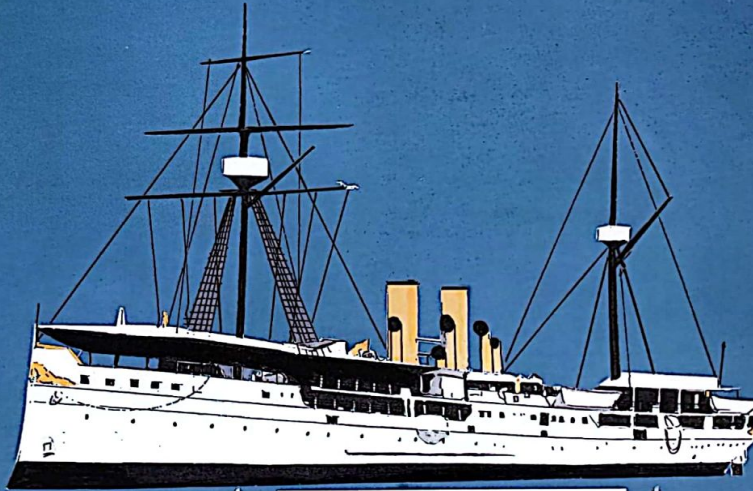
วิวัฒนาการเรือรบไทย

คนไทยสามารถต่อเรือขึ้นใช้เองมาตั้งแต่สมัยโบราณ เรือที่ต่อขึ้นส่วนมากใช้สำหรับไปค้าขายทางทะเล เมื่อมีศึกสงครามเกิดขึ้นก็นำเรือเหล่านี้ไปใช้ในการรบด้วย นอกจากการต่อเรือสำเภาก็ยังมีเรือกำปั่นแบบฝรั่งขึ้นใช้เป็นคนครั้งแรกในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ ได้มีการสร้างเรือกลไฟขึ้น เรือรบในทะเลของไทย จึงได้เปลี่ยนจากเรือใช้ใบมาเป็นเรือกลไฟ เรือที่ต่อในระบอบแรก ๆ จะเป็นเรือกลไฟจักรข้าง ต่อมาจึงเปลี่ยนมาเป็นเรือจักรท้าย สำหรับตัวเรือต่อด้วยไม้ จะมีเรือเหล็กบ้างเฉพาะที่ต่อจากต่างประเทศ

การพัฒนากำลังทางเรือได้ดำเนินการต่ออย่างไม่หยุดนิ่ง ในสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้มีการจัดทำเป็นโครงการขึ้น และได้มีการเสนอโครงการต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังเช่น โครงการทริอัสกิมที่ กรมทหารเรือในสมัยที่ นายพลเรือโท สมเด็จพระเจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมขุนนครสวรรค์วรพินิต ทรงเป็นผู้บัญชาการกรมทหารเรือ ทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อ ร.ศ. ๑๒๔ (พ.ศ. ๒๔๔๔) กำหนดระยะเวลาสร้างเรือรบไว้ ๑๖ ปี ทำให้เรือรบที่ต่อขึ้นใช้ในราชการสมัยนั้นเป็นจำนวนมาก

เมื่อ ร.ศ. ๑๒๔ (พ.ศ. ๒๔๔๓) ต้นรัชกาลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ กองทัพเรือได้จัดทำโครงการสร้างกำลังทางเรือ โดยคณะกรรมการอันประกอบด้วย นายพลเรือตรี พระเจ้าพี่ยาเธอ กรมหมื่นชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ นายเรือเอก ๒ พระเจ้าน้องยาเธอ พระองค์เจ้าวุฒิไชยเฉลิมลาภ และนายเรือเอก พระประดิวดีนิวาสุท (ช่าง แห่งสุขโต) เพื่อทูลเกล้าฯ ถวาย ซึ่งกำหนดการพัฒนา กองทัพเรือตามโครงการดังกล่าวไว้ ๑๕ ปี ต้องดำเนินไปตามกำลังทางด้านงบประมาณ ของประเทศในเวลานั้น สุดแต่ว่ากระทรวงพระคลังมหาสมบัติจะเจียดจ่ายเงินให้ได้เพียงใด จึงเป็นการสร้างเรือครั้งละลำสองลำในช่วงเวลาต่าง ๆ กัน ในพุทธศักราช ๒๔๔๔ ได้ต่อเรือหลวงเสือคำรณสินธุ์ และเรือตอร์ปิโด ๔ ในพุทธศักราช ๒๔๔๖ ได้ต่อเรือปืนขนาด ๔๐๐ ตัน ๑ ลำ คือ เรือหลวงรัตนโกสินทร์ (ลำที่หนึ่ง) ที่ประเทศอังกฤษ แต่เนื่องจากเกิดสงครามโลกครั้งที่ ๑ (พุทธศักราช ๒๔๕๔ - ๒๔๖๑) การต่อเรือปืนดังกล่าวจึงชะงักลง และได้ต่อเสร็จใน พุทธศักราช ๒๔๖๔ นอกจากนั้นได้มีการต่อและซื้อเรือรบเป็นจำนวนมาก ที่สำคัญได้แก่ เรือหลวงพระร่วง เรือพระที่นั่งมหาจักรี (ลำที่ ๒) และเรือหลวงเจ้าพระยา เป็นต้น

๒ นายเรือเอก ปัจจุบันคือ นาวาเอก

เรือพระที่นั่งมหาจักรี (ลำที่หนึ่ง)

เรือมูรธาวิไลสวัสดิ์ (ลำที่สอง)

ใน พุทธศักราช ๒๔๖๔ นายพลเรือตรี พระยาราชวังสัน (ศรี กมลนาวิน) เสนาธิการทหารเรือ ได้เสนอโครงการกำหนดกำลังทางเรือเรียกว่า "บันทึกการจัดกองทัพเรือสยาม" ต่อเสนาบดีกระทรวงทหารเรือ โดยแบ่งกำลังรบทางเรือออกเป็น ๒ กองคือ กองเรือรักษาฝั่งและกองเรือรุกราน โครงการนี้ได้ใช้เป็นแนวทางในการต่อเรือรบในเวลาต่อมาคือ ใน พุทธศักราช ๒๔๖๒ ได้สั่งต่อเรือเป็นแบบเดียวกับเรือหลวงรัตนโกสินทร์อีก ๑ ลำ คือ เรือหลวงสุโขทัย และได้ต่อเรือยามฝั่งที่กรมอุทการเรือ ๑ ลำ คือ เรือยามฝั่งหมายเลข ๒ และสั่งต่อเรือยามฝั่ง ที่ประเทศอังกฤษ อีก ๓ ลำ คือ เรือยามฝั่งหมายเลข ๓ ๔ และ ๕ ต่อมาใน พุทธศักราช ๒๔๖๖ นายนาวาโท หลวงสินธุสงครามชัย เสนาธิการทหารเรือในสมัยนั้น ได้เสนอให้กองทัพเรือสั่งต่อเรือคอร์บีโดขนาด ๕๐๐ ตัน จำนวน ๒ ลำ ที่ประเทศอิตาลี คือ เรือหลวงตราด และเรือหลวงภูเก็ต และสั่งต่อเรือยามฝั่งที่ประเทศอังกฤษอีก ๓ ลำ คือ เรือยามฝั่งหมายเลข ๖ ๗ และ ๘

ใน พุทธศักราช ๒๔๗๗ ได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติบำรุงกำลังทางเรือต่อสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติบำรุงกำลังทางเรือเป็นเอกฉันท์ และประกาศใช้เป็นกฎหมาย เมื่อ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๘ กองทัพเรือจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาโครงการบำรุงกองทัพเรือขึ้นซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้ดำเนินการจัดหากำลังรบทางเรืออย่างละเอียดรอบคอบ ประกอบกับกองทัพเรือได้เจียดจ่ายงบประมาณประจำปีที่ประหยัดไว้เข้าสมทบ กองทัพเรือจึงสามารถสร้างเรือหรือซื้อเรือรบตามโครงการได้มากกว่าที่เสนอรัฐบาลจากเดิม จำนวน ๕ ลำ เป็น ๒๒ ลำ คือ เรือวางทุ่นระเบิด ๒ ลำ เรือคอร์บีโดใหญ่ ๗ ลำ เรือสลูบ ๒ ลำ เรือดำน้ำ ๔ ลำ เรือปืนหนัก ๒ ลำ เรือคอร์บีโดเล็ก ๓ ลำ และเรือล่าเสียง ๒ ลำ

นอกจากกองทัพเรือจะพัฒนากำลังรบทางเรือตามที่เสนอต่อรัฐบาลไว้ในโครงการบำรุงกองทัพเรือ พุทธศักราช ๒๔๗๘ แล้ว กองทัพเรือได้มีการพัฒนากำลังรบทางเรือ ที่นอกเหนือจากโครงการบำรุงกองทัพเรือดังกล่าวโดยได้ดำเนินการในระหว่าง พุทธศักราช ๒๔๘๑ - ๒๔๘๔ คือ การต่อเรือลาดตระเวน (CRUISER) ซึ่งเป็นเรือขนาดใหญ่ที่ กองทัพเรือมีความประสงค์ที่จะมีไว้ใช้ในราชการมานานแล้ว เนื่องจากเป็นเรือที่มีความคงทนทะเล ความเร็วสูง และมีอาวุธพอที่จะสู้กับข้าศึกได้ โดยกองทัพเรือได้สั่งต่อเรือลาดตระเวน จำนวน ๒ ลำ คือ เรือหลวงนเรศวร (ลำที่หนึ่ง) และเรือหลวงตากสิน (ลำที่หนึ่ง) ที่ประเทศอิตาลี เมื่อ ๒๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๑ แต่ยังไม่ทันได้รับมอบก็เกิด สงครามโลก ครั้งที่ ๒ (พุทธศักราช ๒๔๘๒ - ๒๔๘๕) ขึ้นก่อน ประเทศอิตาลีจึงได้นำเรือดังกล่าวไปใช้ในสงคราม และได้รับความเสียหาย รัฐบาลอิตาลีจึงได้คืนเงินค่าจ้างในการต่อเรือให้แก่ประเทศไทย

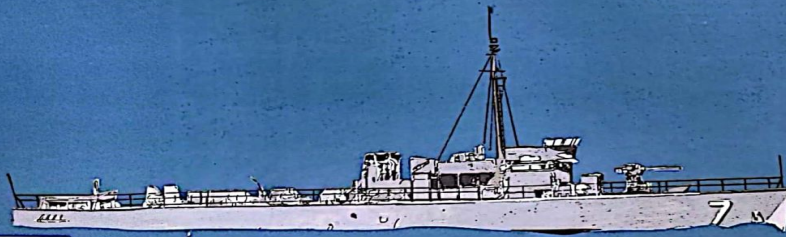
เรือพระที่นั่งมหาจักรี (ลำที่สอง)

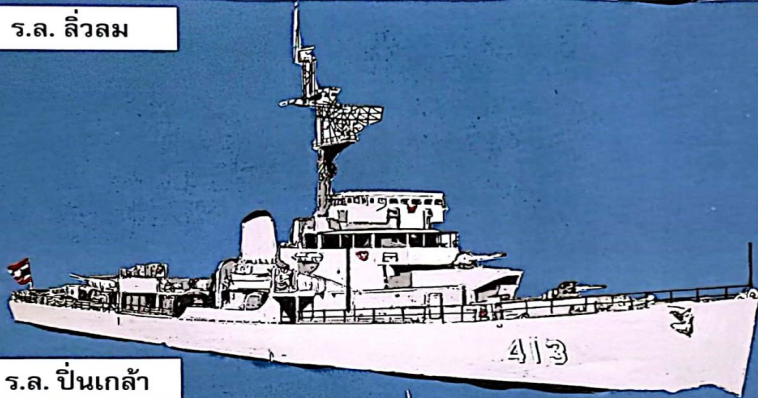
ร.ล. พระร่วง

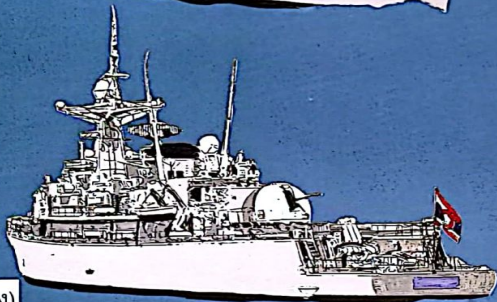
ร.ล. มัจฉาณุ (ลำที่สอง)

ร.ล. ลิวาลม

ร.ล. ปินเกล้า

ร.ล. มกุฎราชกุมาร (ลำที่สอง)

ในพุทธศักราช ๒๕๔๕ รัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้ให้รัฐบาลไทยกู้เงิน ๒๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ฯ สำหรับซื้อเรือทะเลใช้จากสงคราม โดยกองทัพเรือได้จัดหาเก้าลำรับทางเรือด้วยวิธีจัดซื้อเรือที่เหลือใช้จากสงครามโลกครั้งที่ ๒ และได้รับโอนจากส่วนราชการอื่น ๆ เช่น กระทรวงคมนาคม ซึ่งมีเรือประเภทต่างๆ ได้แก่ เรือคอร์เวต เรือปราบเรือดำน้ำแบบ PC (PATROL CRAFT) เรือยกพลแบบ LSM (LANDING SHIP MEDIUM) เรือยกพลแบบ LCI (LANDING CRAFT INFANTRY) เรือรบยกพลแบบ LCM (LANDING CRAFT MECHANIZED) เรือรบยกพลแบบ LCT (LANDING CRAFT TANK) และเรือน้ำมัน แบบ YOG (YARD OIL GASOLINE) เป็นต้น ในพุทธศักราช ๒๕๔๑ และ พุทธศักราช ๒๕๔๒ กองทัพเรือยังได้เสนอโครงการพัฒนากองทัพเรือต่อกระทรวงกลาโหม โดยมีความมุ่งหมายที่จะปรับปรุงกำลังรบทางเรือให้ทันสมัยและมีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น

สำหรับการดำเนินการตามโครงการที่เสนอใน พุทธศักราช ๒๕๔๒ นั้น มีระยะเวลา ๕ ปี ตั้งแต่ พุทธศักราช ๒๕๔๓ - ๒๕๔๗ เป็นโครงการที่สมบูรณ์ และใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก ระหว่างที่โครงการนี้กำลังดำเนินการอยู่ สหรัฐอเมริกาได้ให้ความช่วยเหลือทางด้านกำลังรบทางเรืออีก กองทัพเรือจึงได้รับมอบเรือประเภทต่าง ๆ จากสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ พุทธศักราช ๒๕๔๓ - ๒๕๔๕ คือ เรือปราบเรือดำน้ำ เรือพิฆาต เรือยกพลขนาดกลาง เรือยกพลขนาดใหญ่ เรือสนับสนุนการยกพลขึ้นบก เรือกวาดทุ่นระเบิดใต้น้ำ เรือตรวจการณ์ใกล้ฝั่ง เรือตรวจการณ์ชายฝั่ง เรือตรวจการณ์ลำน้ำ และเรือลากจูง เป็นต้น นอกจากนี้กองทัพเรือยังได้สั่งซื้อเรือจากประเทศต่าง ๆ ด้วย เช่น ประเทศอังกฤษ และสหรัฐอเมริกา

สำหรับการต่อเรือภายในประเทศนั้น ในช่วง พุทธศักราช ๒๕๐๐ - ๒๕๓๐ กองทัพเรือโดยกรมอุทการเรือได้ต่อเรือหลายประเภทด้วยกันคือ เรือคอร์ริบโดเล็ก (เรือหลวงสัดหับ ลำที่หนึ่ง) เรือลำเลียง เรือช่วยรบ และเรือตรวจการณ์ใกล้ฝั่ง

ในช่วงตั้งแต่ พุทธศักราช ๒๕๑๖ เป็นต้นไปนับว่าเป็นยุคแรกที่กองทัพเรือได้เริ่มมีอาอูบปล่อยนำวิถี ซึ่งเป็นอาอูบใหม่สำหรับป้องกันประเทศ โดยกองทัพเรือได้สั่งต่อเรือรบติดอาอูบปล่อยนำวิถี ดังนี้

เรือหลวงมกุฎราชกุมาร (ลำที่สอง) เป็นเรือฟรีเกตเอเนกประสงค์ติดอาอูบปล่อยนำวิถี ฟีน-สตู-อากาศ แบบซีแคทลำแรกของกองทัพเรือ จากบริษัท ยาร์โรว์ เมืองกลาสโกว์ สกอตแลนด์

เรือหลวงปราบปรบิกัม (ลำที่สอง) เรือหลวงหาญหัดศัตรู (ลำที่สี่) และเรือหลวงสุไพรินทร์ เป็นเรือเร็วโจมตีติดอาอูบปล่อยนำวิถีฟีน-สตู-ฟีนแบบเบบริลจากบริษัท ลิงคโปรซิฟ บิลดิง แอนด์ เอนจินีเยริง จำกัด ลิงคโปร์

เรือหลวงราชฤทธิ์ (ลำที่สอง) เรือหลวงวิหคาคม (ลำที่สอง) และเรือหลวงอุดมเดช (ลำที่สอง) เป็นเรือเร็วโจมตีติดอาวุธปล่อยนำวิถีพื้น-สู่-พื้นแบบเอ็กโซเซ็ทจาก บริษัท กันดิเอริ นาวาเล เบรตา ประเทศอิตาลี

ใน พุทธศักราช ๒๕๒๒ รัฐบาลได้อนุมัติให้กองทัพเรือจัดหาเรือเร็วโจมตี (เป็น) จำนวน ๓ ลำ กองทัพเรือได้ว่าจ้าง บริษัท กันดิเอริ นาวาเล เบรตา ประเทศอิตาลี เป็นผู้ต่อเรือชุดดังกล่าว คือ เรือหลวงขลุ่ย (ลำที่สอง) เรือหลวงสงขลา (ลำที่สอง) และเรือหลวงภูเก็ต (ลำที่สอง)

ใน พุทธศักราช ๒๕๒๓ รัฐบาลมีนโยบายให้มีการส่งเสริมสนับสนุนกิจการด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมภายในประเทศ กองทัพเรือจึงได้ดำเนินนโยบายให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลดังกล่าวด้วยการสั่งต่อเรือรบจากผู้ต่อเรือภายในประเทศ ได้แก่ เรือระบายพลขนาดใหญ่ชุดเรือหลวงทองแก้ว จำนวน ๔ ลำ คือ เรือหลวงทองแก้ว (ลำที่สอง) เรือหลวงทองหลาง (ลำที่สอง) เรือหลวงวังนก และเรือหลวงวังไทร จากบริษัท อู่กรุงเทพ จำกัด เรือตรวจการณ์ (ปราบเรือดำน้ำ) จำนวน ๓ ลำ คือ เรือหลวงคำรณสินธุ (ลำที่สอง) และเรือหลวงทยานชล (ลำที่สอง) จากบริษัท อิตัลไทย มารีน จำกัด ส่วนเรือหลวงส่องลม บริษัท ฯ ได้ส่งมอบอุปกรณ์ให้กรมอุทกหารเรือดำเนินการต่อเรือเรือตรวจการณ์ (ปืน) ชุดเรือหลวงสัตหีบ (ลำที่สอง) จำนวน ๒ ลำ คือ เรือหลวงสัตหีบ (ลำที่สอง) เรือหลวงคลองใหญ่ (ลำที่สอง) เรือหลวงตากใบ (ลำที่สอง) เรือหลวงกันดั่ง (ลำที่สอง) เรือหลวงเทพา และเรือหลวงท้ายเหมือง จากบริษัท อิตัลไทย มารีน จำกัด เรือยกพลขนาดใหญ่ ๒ ลำ คือ เรือหลวงสีซัน (ลำที่สอง) จาก บริษัท อิตัลไทย มารีน จำกัด และ เรือหลวงสุรินทร์ จากบริษัท อู่กรุงเทพ จำกัด

นับตั้งแต่ พุทธศักราช ๒๕๓๑-๒๕๔๑ กองทัพเรือได้พัฒนากำลังรบทางเรือ เพื่อขยายขีดความสามารถในการปฏิบัติการทางทะเลให้ครอบคลุมพื้นที่ที่ห่างฝั่งออกไป และสามารถคุ้มครองการแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลมากขึ้น กองทัพเรือจึงได้จัดหาเรือรบเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว ดังนี้

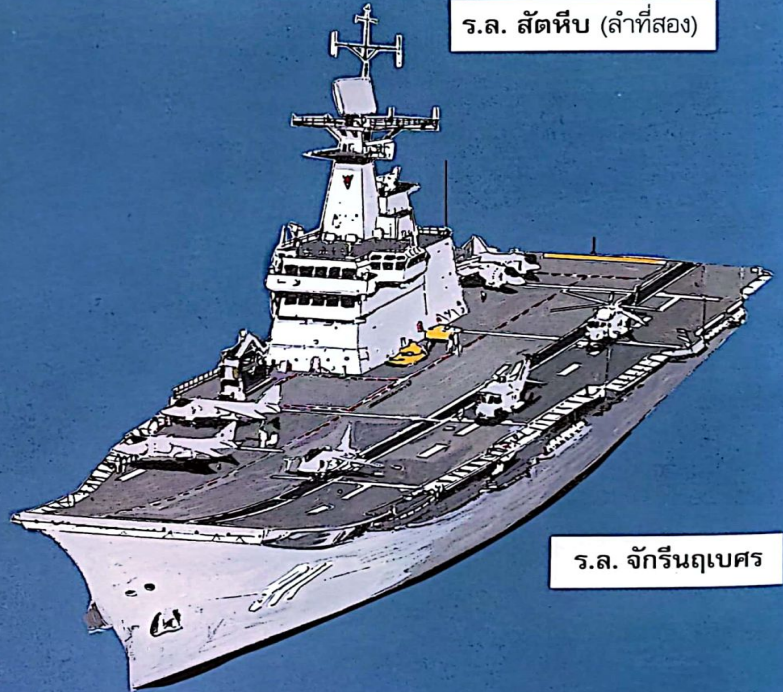
ต่อเรือฟริเกต จำนวน ๒ ลำ จากสาธารณรัฐประชาชนจีน คือ เรือหลวงเจ้าพระยา (ลำที่สอง) เรือหลวงบางปะกง (ลำที่สอง) เรือหลวงสายบุรี เรือหลวงนเรศวร (ลำที่สอง) เรือหลวงตากสิน (ลำที่สอง) และต่อเรือส่งกำลังบำรุง จำนวน ๑ ลำ คือ เรือหลวงสิมิลัน

ต่อเรือบรรทุกเฮลิคอปเตอร์ จำนวน ๑ ลำ จากประเทศสเปน คือ เรือหลวงจักรีนฤเบศร

ต่อเรือลำทำลายทุ่นระเบิดใกล้ฝั่ง จำนวน ๒ ลำ จากประเทศอิตาลี คือ เรือหลวงลาดหญ้า (ลำที่สาม) และเรือหลวงทำดินแดง (ลำที่สาม)

ร.ล. สัตหีบ (ลำที่สอง)

ร.ล. จักรีนฤเบศร

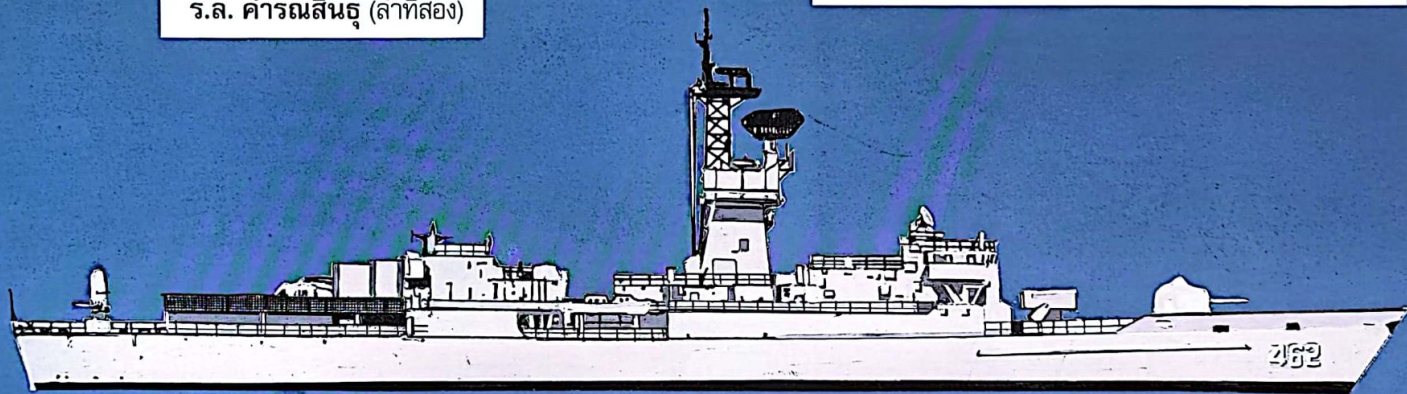

ร.ล. คำรณสินธุ์ (ลำที่สอง)

จัดหาเรือฟริเกตชั้น KNOX จำนวน ๒ ลำ จากสหรัฐอเมริกา คือ เรือหลวง
พุทธยอดฟ้าจุฬาโลก และเรือหลวงพุทธเลิศหล้านภาลัย

สำหรับการสั่งซื้อเรือจากอยู่ในประเทศนั้น ได้จัดหาเรือตรวจการณ์ (ป็น) จำนวน
๓ ลำ คือ เรือหลวงหัวหิน และเรือหลวงแกลง โดยบริษัท เอเชียน มารีน เซอร์วิส
จำกัด (มหาชน) ส่วนเรือหลวงศรีราชา บริษัท ฯ ได้ส่งมอบอุปกรณ์ให้กรมยุทธการเรือ
ดำเนินการต่อเรือเอง เพื่อดำรงขีดความสามารถของกองทัพเรือในด้านการต่อเรือและ
สั่งต่อเรือตรวจการณ์ไกลฝั่ง จำนวน ๓ ลำ คือ เรือ ต.๘๑ (ลำที่สอง) เรือ ต.๘๒ (ลำที่สอง)
และเรือ ต.๘๓ (ลำที่สอง) และเรือระบายพลขนาดใหญ่ จำนวน ๓ ลำ (เรือหลวงมันนอก
เรือหลวงมันกลาง) และเรือหลวงมันใน) จากกิจการร่วมค้า บริษัท ซิสโกลิน
อินเตอร์เนชันแนล จำกัด และ AUSTRALIAN SUBMARINE CORPORATION PTY.LTD.

กองทัพเรือได้พัฒนากำลังทางเรือให้สอดคล้องและทันกับวิวัฒนาการและ
เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อให้กำลังรบดังกล่าวสามารถดำรงขีด
ความสามารถในการปฏิบัติการกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่
เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ร.ล. พุทธเลิศหล้านภาลัย